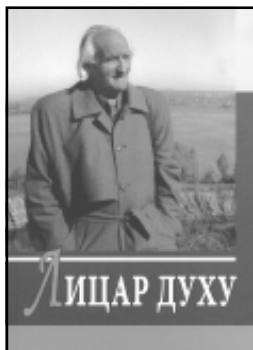


Нові видання



Реєстр особових гербів Українського геральдичного товариства / Ред. А. Б. Гречило. – Львів, 2011. – Вип. 16. – 20 с.; – Вип. 17. – 20 с.; – Вип. 18. – 20 с.; – Вип. 19. – 20 с. – ISSN 2075-1540.

Продовження публікацій сучасних особових гербів, внесених до реєстру Українського геральдичного товариства.

Лицар Духу: Меморіальний збірник, присвячений професору Ярославу Дашкевичу / Упоряд. І. Гирич, А. Гречило, Н. Кім та ін. – Львів: ІУАД, 2011. – 144+16 с., іл. – ISBN 978-966-02-5996-6.

Меморіальний збірник охоплює лекції й виступи-спогади, виголошені 25 лютого 2011 р. на Меморіальному вечорі Ярослава Дашкевича (1926–2010) у Львові та Академії пам'яті у Києві. Матеріали збірника заторкують найрізноманітніші аспекти життя та діяльності цього видатного українського вченого і відомого громадського діяча, творця львівської археографічної школи.

Чучка П. П. Слов'янські особові імена українців: Історико-етимологічний словник. – Ужгород: Ліра, 2011. – 432 с. – ISBN 978-617-596-041-7.

Пропонована праця становить доступний виклад історії особових імен українців та їх предків з посиленою увагою до імен давніших часів, за яких особові імена слов'янського походження кількісно ще переважали над іменами чужомовними, тобто запозиченими з інших мов, передусім із давньоєврейської, давньогрецької, латинської та західноєвропейських, а також із числа радянських заїдеологізованих утворень.

Передмова охоплює поняттєвий обсяг терміна “слов'янські особові імена”, зокрема відомості про часові та просторові рамки їх функціонування, про первісну їх семантику, про морфемну структуру та стилістичні можливості, а також думки про доцільність реабілітації давньоукраїнської іменної спадщини. Розгорнутий список використаних джерел та наукової літератури покликані глибше зрозуміти красу і багатство тисячолітньої іменної скарбниці українців, а уніфікована графіка та орфографія їх старовинних написань допоможуть однозначніше прочитати записи цих імен у виконанні колишніх писарів та ще й у різних редакціях.

Національний прапор над Львовом / Упоряд. Р. Матковський. – Львів: Априорі, 2011. – 272 с. – ISBN 978-617-629-005-6.

Про події 20-річної давності та їх безпосередніх учасників – депутатів Львівської міської ради першого демократичного скликання, які 3 квітня 1990 р. прийняли історичне рішення про підняття Національного прапора над вежею Львівської ратуші. Наведено біографії депутатів, їх спогади, роздуми, судження з погляду сьогодення..

Іван Мазепа і мазепинці: Історія та культура України останньої третини XVII – початку XVIII ст.: Наук. зб. / Уклад. І. Скоцилас. – Львів: ІУАД, НТШ, 2011. – 352 с. – ISBN 978-966-02-5862-4.

До збірника в основному увійшли доповіді та повідомлення, виголошені під час двох конференцій у Львові восени 2009 р. Сама постать гетьмана, а особливо доба, в яку він жив, має ключове значення для концептуалізації історії українського державотворення, переосмислення тогочасних культурних процесів та нових конфесійних реалій, в яких опинилася Київська церква наприкінці XVII





– у XVIII ст. Матеріали наукового збірника також покликані стимулювати пошуки в сучасній Україні загальнонаціонального консенсусу щодо трактування історичних подій і деміфологізації самого Мазепи.

* * *

Світло душі родини Левицьких / Упоряд. М. Прокопець. (Літопис УПА. Серія “Події і люди”. Кн. 17). – Торонто, Львів: Вид-во “Літопис УПА”, 2011. – 128 с., іл. – ISBN 978-966-2105-32-2.

У книзі розповідається про долю родини Левицьких, долю, яка певною мірою була типовою для численних галицьких родин у першій половині ХХ ст. В час лихоліття 2-ої Світової війни, опинившись між жорнами брунатних та червоних окупантів, з 8-ми дітей о. Юрія Левицького та Анастасії з Зубрицьких п'ятеро загинуло у боротьбі за волю України.

* * *

Метрична книга двох приходів: слобід Буянської і Попельнастої 1770–1782 років / Авт.-упоряд.: Н. В. Жахалова. Держ. архів Дніпропетр. обл. – Київ: Академперіодика, 2011. – 163 с.: табл., іл. – ISBN 978-966-360-166-3.

У виданні відтворено зміст однієї з найбільш давніх метричних книг Новоросійського краю, виданої 1770 р. до Буянської Йоаннобогословської церкви. Додано також значну кількість документів з історії краю та села Попельнастого, одного з найбільш віддалених сіл колишньої Катеринославщини, а нині – Олександрійського району Кіровоградської області.

* * *

Державний архів Одеської області. Зведений каталог метричних книг. – Випуск 1. 1797–1939. Православ'я; Католицизм; Протестантизм; Вірменське сповідання; Іудаїзм; Іслам. (Праці Державного архіву Одеської області, т. 33). – Одеса: Прес-кур'єр, 2011. – 424 с. – ISBN 978-966-2512-09-0.

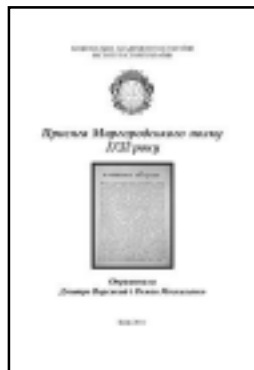
Перший випуск “Зведеного каталогу метричних книг” включає переліки наявних у Державному архіві Одеської області метричних книг за період з кінця XVIII сторіччя по 1939 рік: православних церков міста Одеси та передмість, які на теперішній час знаходяться у територіальних межах міста Одеси; військових формувань і шпиталів, пароплавів; римо-католицьких церков м. Одеси, м. Балти Подільської губернії та с. Красна Бессарабської губернії; євангелічно-лютеранських, реформатських церков Херсонської, Катеринославської, Таврійської і Бессарабської губерній; вірменської церкви міста Одеси; рабинатів міст Одеси, Балти, синагог єврейської колонії Абазівки і села Піщана Балтського повіту Подільської губернії; мечеті міста Одеси; старообрядців; євангельських християн та інших релігійних груп (“сектантів”); метричні книги Одеської міської управи про громадян, що не визнавали духовних осіб.

Каталог метричних книг доповнено додатками: витягом із “Законів про стани” про акти станів та форми метричних книг (1894 р.); відомостями про православні церкви Одеського градоначальства за довідковою книгою Херсонської єпархії (1906 р.); анотованим переліком культових установ м. Одеси; описами фондів і покажчиками до метричних книг лютеранських та католицьких парафій; переліком синагог і єврейських молитовних будинків м. Одеси (1892-1894 рр.). До видання укладено загальний географічний покажчик.

* * *

Присяга Чернігівського полку 1718 року / Упоряд. та вступ. сл. І. Ситий, С. Горобець, передм. Ір. Кривошея. – Чернігів: Десна Поліграф, 2011. – 343 с. – ISBN 978—966-2646-12-2.





У виданні вперше публікується текст унікальної пам'ятки української рукописної спадщини – Присяги Чернігівського полку 1718 р. Матеріали присяги дають можливість ознайомитися з кількісним і поіменним складом населення однієї з адміністративно-територіальних одиниць Української козацької держави – Чернігівського полку.

Присяга Миргородського полку 1732 року / опрацювали Д. Вирський і Р. Москаленко. НАН України. Інститут історії України. – Київ: Інститут історії України НАН України, 2011. – 105 с. – ISBN 978-966-02-6224-9.

Видання джерела з історії козацької України першої третини XVIII ст. Містить дані про соціальну структуру та особистий склад козаків, міщан і цехових ремісників Миргородського полку. Для істориків, краєзнавців, генеологів і всіх, хто цікавиться історією України та козацтва.

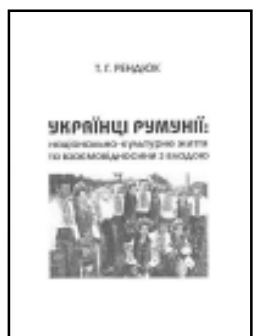


Венгринович Т. Генеалогія роду Венгриновичів / [Упоряд. О. Венгринович]. – Даміце, 2000–2011. – У 5-и частинах: [Ч. 1:] Вступ – Початки роду. – 77 с.; [Ч. 2:] Галузь 1 від Даміяна. – 122 с.; [Ч. 3:] Галузь 2 від Івана. – 117 с.; [Ч. 4:] Галузь 3 від о. Йосифа. – 98 с.; [Ч. 5:] Документи і прилоги. – 49 с.

Дослідження генеалогії роду Венгриновичів з Лемківщини, проведене відомим художником і графіком Тирсом Всеволодом Венгриновичем, а після його смерті 21 травня 2002 р. впорядковане, доповнене, розділене на 5 частин та опубліковане в 2010–2011 рр. його братом Оріоном у Мельбурні в Австралії.

Фелонюк А. В. Юзеф Дунін-Карвицький та магдебурзьке право Мізоча на Волині / НАН України. Інститут української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського. Львівське відділення. – Рівне: ФОП Лапсюк В. А., 2011. – 28 с. – ISBN 978-966-8883-80-4.

У дослідженні на підставі архівних матеріалів висвітлюється життєвий шлях та діяльність шляхтича Юзефа Дунін-Карвицького (помер 1784 р.), від 1747 р. власника містечка Мізоч на Волині. Автор виокремлює три етапи у суспільно-політичній кар'єрі Ю. Дунін-Карвицького та описує умови, які сприяли зростанню його суспільного статусу у третій чверті XVIII ст., як на загальнодержавному рівні, так і в шляхетському середовищі Волині. Саме тоді Ю. Карвицький обрав своєю резиденцією Мізоч, який у майбутньому став родовим гніздом волинської гілки роду Карвицьких. У цей час Мізоч перетворено із села у міське поселення: його власник виклопотав магдебурзьке право (1761 р.), запровадження якого сприяло трансформації містечка в один з осередків культурного життя, торгівлі та ремесла Волині.



Рендюк Т. Г. Українці Румунії: національно-культурне життя та взаємовідносини з владою / НАН України. Інститут історії України. – Київ: Інститут історії України, 2010. – 150 с. – ISBN 978-966-02-5826-6.

В праці українського історика та дипломата, який тривалий час працював у Посольстві України в Румунії, на широкій та оригінальній джерельній базі висвітлюється правове становище української меншини в Румунії, зокрема питання забезпечення національно-культурних прав українців в сусідній державі, розвиток українського руху в Румунії, його взаємовідносини з владою та місце проблематики національних меншин в українсько-румунському співробітництві на сучасному етапі.